Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Anonym
28 år, siviløkonom

Høringsuttalelse – NOU 2014: 13 Kapitalbeskatning i en internasjonal økonomi

Jeg viser til brev fra Finansdepartementet av 05.01.15 hvor det bes om innspill til Scheel-utvalgets utredning.

Generelt

Skribenten er enig i utvalgets tilnærming til lave satser og brede skattegrunnlag. Utvalget foreslår å sette ned selskapsskatten til 20 pst. Som velferdsstat bør ikke Norge gå i front i en internasjonal skattekonkurranse, men bør legge seg på nivå med våre nærmeste handelspartnere, herunder 22 pst som i Sverige og Danmark. Det vil også begrense provenytapet.

I en tid hvor omstilling vil bli mer fremtredende i årene som kommer bør det være viktigere å sørge for at folk har en jobb å gå til en at de skal eie sin egen bolig. Skattefavoriseringen av bolig har ført til at en større andel av formuen vår er låst i «død kapital», som alternativt kunne bidratt til norske arbeidsplasser, økt innenlandsk etterspørsel og økonomisk vekst. Utvalget foreslår å beholde formueskatten, men å endre innretningen slik at ulike formuesobjekter behandles likt. Jeg er positiv til endringene som foreslås. Utvalget foreslår samtidig kraftig skjerping av eierinntekter, noe som vil være skadelig for norsk privat eierskap. Jeg savner at utvalget vurderte konsekvenser ved å åpne for noe inntektsskiftning. Høyt lønnsnivå bidrar trolig til lav risikovilje for innovasjon og entreprenørskap. Noe lavere beskatning av eierinntekter enn arbeidsinntekt kunne stimulert til økt risikovilje og gründervirksomhet i Norge.

Formueskatt

Skribenten er helt enig med utvalget i omleggingen av formueskatten. Likere skattemessig behandling av ulike formuesgoder, høyere bunnfradrag og lav sats vil løse de mange av problemene med dagens formueskatt, også for «arbeidende» kapital.

Det finnes få, om noen, gode alternativer til å omfordele velferd bedre enn formueskatt. Selv om få land har formueskatt i dag er det, som utvalget selv påpeker, en fornyet interesse rundt formueskatt. Skribenten ønsker å belyse fire punkter som taler for å beholde og styrke formueskatten.

Kapital vil bli en viktigere innsatsfaktor i årene som kommer, ved at ny teknologi vil erstatte en rekke jobber som i dag er bemannet.

I resten av verden øker klasseskillet, og det er mye som tyder på at det vil øke i årene som kommer. Formueskatten vil derfor bli enda viktigere som fordelingsverktøy, og gir et ikke ubetydelig tilskudd til fellesskapet. Middelklassen er ryggraden i enhver velutviklet økonomi, og mindre ulikhet fører til høy sosial mobilitet.

Det vil være mindre krevende og langt mindre kostbart å fornye reglene for formueskatt sammenlignet med å innføre en statlig eiendomsskatt. I et land hvor staten er rik og kommunene er fattige vil det å frata kommunene eiendomsskatten virke særdeles skjerpende og svekke lokaldemokratiet.

Formueskatt vil i motsetning til en eiendomsskatt følge konjunkturene i økonomien, samtidig som man må betale etter evne.

Boligmarkedet

Selv om mange er av oppfatning om at boligmarkedet i Norge er høyt priset, så er det ingenting som vitner om boblelignende tilstander. Bobler skapes når «alle» er positive til markedet. Det er mange som er negative til boligmarkedet og det er positivt. Skeptikere er nemlig potensielle boligkjøpere. Det er mye som tyder på at historiske renter er for høye i forhold til hva man kan forvente fremover, og markedet har allerede begynt å prise dette inn. Konsensus blant økonomene er at boligprisene, særlig i pressområder, skal betydelig opp i årene som kommer. Nedtrapping av skattefavoriseringen av boliger trenger ikke å medføre fall i boligprisene. Boligbeskatningen i Norge er svært lav sammenlignet med andre land.

Skribenten ønsker å understreke at myndighetene har en gylden mulighet til å stabilisere fremtidige boligpriser med å signalisere endringer det regulatoriske rammeverket.

Skatt på utleie av egen bolig

Utvalget foreslår å fjerne skattefritak ved utleie av egen bolig. Dette er et fornuftig tiltak. Det argumenteres gjerne for at dette kan redusere tilbudssiden av utleieboliger siden flere vil vurdere å bruke boligen til eget forbruk. Dette er et syltynt argument. Utleier har allerede dekket sitt boligbehov og tilpasset seg et forbruk som gjør det økonomisk utfordrende å trekke utleieboligen fra markedet. Det er mer sannsynlig at utleier selger boenheten eller forsøker å hente inn deler av beskatningen gjennom husleien. Konsekvensene er at profesjonelle utleieaktører vil bli mer konkurransedyktige og tilbudssiden i boligmarkedet kan øke.

Personskatt

Det bør lønne seg å ta utdanning, og det bør lønne seg å jobbe. Jeg er derfor av den oppfatning at skattesystemet bør gjøres flatere og mindre progressivt. Dette vil stimulere til at folk utdanner seg i yrker som samfunnet trenger.

Eierinntekt

Utvalget foreslår kraftig skjerping av eierinntekter og dette vil være svært uheldig for privat eierskap. Det bør lønne seg å påta risiko. Utvalget understreker betydningen av å unngå inntektsskifting og legger etter mitt skjønn for stor vekt på dette. I praksis er det vanskelig å få skattebelastningen for arbeidsinntekt og eierinntekt til å samsvare fullt ut. Jeg savner at utvalget vurderte konsekvenser ved å åpne for noe inntektsskiftning. Høyt lønnsnivå bidrar trolig til lav risikovilje for innovasjon og entreprenørskap. Noe lavere beskatning av eierinntekter enn arbeidsinntekt kunne stimulert til økt risikovilje og gründervirksomhet i Norge.